

Bırakın

— gölge06 · 22 Eylül 2016

kitap arasında kurumuş güllerin hüznü kaldı senden
fon dip yapılmış boş kadehlerin kırılmalığı
kurşunu bitmiş silahların çaresizliğı kaldı
sen gölgeni eskitirken gölgemden uzaklarda
milat bildim vedasız gittiğın günü
mülteciydi sevdam
ayak izlerinden kendime yurt kurdum
açtığın her yarayı
tapulu mülküm saydım
senin nehirlerin başka denizlere dökülse bile
sana aktı dereler im şırıl şırıl
zemheride bile sana çiçeğē durdum
denize değıl sana uçtu martılarım
sabahlarım senin ışığınla aydınlandı
yağmur sonrası
senin rengine boyandı gök kuşağım
seni sevmek
-boşa kürek çekmek dediler
-atları yokuşa sürmek
-durduk yerde belaya davet çıkarmak dediler
seni sevmek
-olmayacak duaya amin demek dediler
dedim ulan
olmayacak duaya amin dedim
burnuma kadar boka battım
var mı diyeceğınız
rüzgara karşı işedim
b ı r a k ı n
talan edilen bir ülke gibi yağmalan ayım
gayya kuyularına düşüp
ilk ezanı okuyan Bilal-i Habeşi gibi taşlan ayım
sizin olsun uzun çöp
bırakın ben hep kısa çöpü çekeyim
sevabına da günahına da eyvallah
bu sevgisiz dünyada sevlmeye değer bir kadın var

birakin da seveyim